

Arrest

nr. 64 511 van 7 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 april 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), de heer A.A., als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Akhalkalaki gelegen in de regio Samtskhe-Javakheti. U bent gehuwd met A.(...) R.(...) (O.V. nr. 6.505.174). Jullie hebben twee zonen, T.(...) en A.(...). U was lid van "United Javakh", een politieke beweging die streeft naar autonomie voor etnische Armeniërs. In de loop der jaren nam u enkele keren deel aan meetings van "United Javakh". Uw beide zonen waren ook actief lid van deze beweging. Ongeveer zeven jaar geleden vertrokken ze echter naar de Russisch Federatie. De voorzitter van "United Javakh", Chakalian, werd enkele jaren geleden gearresteerd door de autoriteiten en veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf. Ook andere leden ondervonden problemen met de autoriteiten. Meer dan twee jaar geleden werd uw zoon Abraham na zijn terugkeer uit de Russische Federatie gearresteerd

door de politie, omdat er tijdens een controle een wapen gevonden werd in zijn wagen. Hij werd door de rechtbank tot vier jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens illegaal wapenbezit. U vermoedde echter dat deze beschuldigingen vals waren en dat zijn arrestatie te maken had met zijn lidmaatschap van "United Javakh". U kreeg ernstige gezondheidsproblemen. In 2008 vertrok u samen met uw echtgenote naar Armenië waar u gedurende ongeveer een jaar in een ziekenhuis in Jerevan een medische behandeling onderging. Omdat uw ziekte erger werd en u vernomen had dat u in België een betere medische behandeling kon krijgen, besloot u om Armenië te verlaten. U reisde samen met uw echtgenote vanuit Jerevan met een vrachtvliegtuig naar Tsjechië. Vandaaruit reden jullie met een wagen verder naar België waar jullie op 7 oktober 2009 aankwamen. U vroeg op 9 oktober 2009 asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw Georgische identiteitskaart, uw militair boekje, uw rijbewijs, en een medisch attest van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn uit vrees voor vervolging door de autoriteiten omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de beweging "United Javakh". Uw zoon Abraham die ook lid was van deze beweging werd na zijn terugkeer uit de Russische Federatie gearresteerd door de politie. Hij werd vals beschuldigd van illegaal wapenbezit en werd veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf. Verder verwees u ook naar de algemene moeilijke situatie voor personen van Armeense origine in Georgië.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw beweerde ernstige vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de beweging "United Javakh" aannemelijk te maken. Zo kon u niet met zekerheid zeggen of u al dan niet gezocht werd door de autoriteiten. U vermoedde slechts dat dit misschien wel het geval was, omdat u vroeger deelgenomen had aan meetings van "United Javakh", (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 7-8). U beweerde dat de autoriteiten van die meetings beeldopnames hebben waarop u te zien bent en dat ze u bijgevolg wel kunnen arresteren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8, 11-12). Dergelijke verklaringen zijn echter louter gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen van uwentwege. Toen u gevraagd werd wanneer u deelgenomen had aan die meetings, antwoordde u dat dit in de periode 1988-1989 was en ook in 2000. U verklaarde dat u dit de laatste jaren vóór uw vertrek nog slechts zelden gedaan had wegens uw slechte gezondheidstoestand (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 11). Bovendien stelde u nooit eerder problemen ondervonden te hebben omwille uw deelname aan deze meetings (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 10-11). U verklaarde ook geen concrete aanwijzingen te hebben dat de autoriteiten u alsnog willen arresteren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8). U verwees verder weliswaar naar de arrestatie van Chakalian, de voorzitter van "United Javakh" en naar de problemen die sommige andere leden van de beweging ondervonden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 5, 10). Behalve dat u één keer geslagen werd door de politie nadat u enkele negatieve uitspraken gedaan had over de Georgische autoriteiten, stelde u echter uitdrukkelijk zelf nooit enige concrete problemen gekend te hebben omwille van uw lidmaatschap van "United Javakh" of uw activiteiten voor deze beweging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8-9). U haalde nog aan dat uw zoon Abraham die ook actief was voor "United Javakh" na zijn terugkeer uit de Russische Federatie gearresteerd werd door de politie. Officieel werd hij beschuldigd van illegaal wapenbezit en veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf, maar u meende dat zijn arrestatie rechtstreeks te maken had met zijn activiteiten voor "United Javakh" (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 9, 12). U verklaarde echter zelf geen concrete problemen gekend te hebben omwille van de problemen van uw zoon (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 10). Bovendien stelde u dat uw slechte gezondheidstoestand voor u de voornaamste reden was om uw land te verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8). Met betrekking tot de door u aangehaalde arrestaties door de politie, verklaarde u dat deze te maken hadden met conflicten van interpersoonlijke aard en dat er geen enkel verband bestond met uw activiteiten voor "United Javakh" (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 13-14).

In verband met de arrestatie van uw zoon dient bovendien nog gewezen te worden op een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw echtgenote waardoor de geloofwaardigheid van uw beide verklaringen ondermijnd wordt. Zo verklaarde u dat u zich op het moment van de arrestatie van uw zoon nog in Georgië bevond. U verduidelijkte dat hij u daar thuis had opgebeld na zijn arrestatie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 9). Uw echtgenote stelde daarentegen dat jullie zoon pas gearresteerd werd nadat u reeds vertrokken was naar Armenië waar u een medische behandeling onderging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A.(...) R.(...), d.d. 15/02/2011, p. 5). Toen uw echtgenote met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, bleef ze gewoon bij haar verklaringen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal

van A.(...) R.(...), d.d. 15/02/2011, p. 5) wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

De aannemelijkheid van uw beweerde ernstige vrees voor vervolging door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt verder ondermijnd door uw verklaring dat u na uw vertrek uit Georgië nog zeker een jaar in Armenië verbleven hebt waar u een medische behandeling onderging. U stelde dat uw verslechterde gezondheidstoestand en de ontoereikende medische zorgen daar de reden waren dat u Armenië verlaten hebt. U had namelijk vernomen dat u in België een betere medische behandeling kon krijgen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 2-3, 7, 12). Dergelijke verklaringen zijn echter een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeren als dusdanig de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging.

U verwees ook verschillende keren naar de algemene moeilijke situatie voor personen van Armeense origine in Georgië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 4, 8, 10-12). In verband hiermee haalde u aan dat u als eigenaar van een winkel regelmatig afgeperst werd door de politie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 10). De door u aangehaalde feiten zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Bovendien blijkt ook uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat er in Georgië en meerbepaald in de regio Samtskhe-Javakheti waarvan u afkomstig bent geen sprake is van een systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève van de etnisch Armeense bevolking.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten, met name uw Georgische identiteitskaart, uw militair boekje, en uw rijbewijs zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie, aangezien ze louter persoonsgegevens bevatten die hier niet in twijfel getrokken worden. Het medisch attest bevat enkel gegevens betreffende uw medische toestand, maar kan uw beweerde vervolgingsvrees niet staven.

Met betrekking tot de door u aangehaalde medische problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 7), kan er nog op gewezen worden dat deze problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen dan ook een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote, A.(...) R.(...) (O.V. nr. 6.505.174), die zich voor haar asielaanvraag baseerde op dezelfde asielmotieven als u, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), mevrouw A.R., als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Akhalkalaki gelegen in de regio Samtskhe-Javakheti. U bent gehuwd met A.(...) A.(...) (O.V. nr. 6.505.174). Jullie hebben twee zonen, T.(...) en A.(...). Uw echtgenoot was lid van "United Javakh", een politieke beweging die streeft naar autonomie voor etnische Armeniërs. In de loop der jaren nam hij enkele keren deel aan meetings van "United Javakh". Uw beide zonen waren ook actief lid van deze beweging. Ze vertrokken zes jaar geleden naar de Russische Federatie. In 2008 of 2009 keerde uw zoon Abraham terug naar Georgië. Uw echtgenoot kreeg ernstige gezondheidsproblemen. Gedurende ongeveer een jaar verbleef hij in Armenië waar hij een medische behandeling onderging. Zelf verbleef u niet permanent in Armenië, maar keerde u nog regelmatig terug naar Georgië. Na het vertrek van uw echtgenoot naar Armenië werd uw zoon Abraham in augustus 2009 door de politie gearresteerd, omdat er tijdens een controle een wapen gevonden werd in zijn wagen. Hij werd door de rechtbank tot vier jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens illegaal wapenbezit. In oktober 2009 vertrok u samen met

uw echtgenoot vanuit Jerevan met een vrachtvliegtuig naar Tsjechië. Vandaaruit reden jullie met een wagen verder naar België waar jullie op 7 oktober 2009 aankwam. U vroeg op 9 oktober 2009 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw Georgische identiteitskaart en uw militair boekje.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot, A.(...) A.(...) (O.V. nr. 6.505.174). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

“U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn uit vrees voor vervolging door de autoriteiten omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de beweging “United Javakh”. Uw zoon Abraham die ook lid was van deze beweging werd na zijn terugkeer uit de Russische Federatie gearresteerd door de politie. Hij werd vals beschuldigd van illegaal wapenbezit en werd veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf. Verder verwees u ook naar de algemene moeilijke situatie voor personen van Armeense origine in Georgië.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw beweerde ernstige vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de beweging “United Javakh” aannemelijk te maken. Zo kon u niet met zekerheid zeggen of u al dan niet gezocht werd door de autoriteiten. U vermoedde slechts dat dit misschien wel het geval was, omdat u vroeger deelgenomen had aan meetings van “United Javakh”, (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 7-8). U beweerde dat de autoriteiten van die meetings beeldopnames hebben waarop u te zien bent en dat ze u bijgevolg wel kunnen arresteren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8, 11-12). Dergelijke verklaringen zijn echter louter gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen van uwentwege. Toen u gevraagd werd wanneer u deelgenomen had aan die meetings, antwoordde u dat dit in de periode 1988-1989 was en ook in 2000. U verklaarde dat u dit de laatste jaren vóór uw vertrek nog slechts zelden gedaan had wegens uw slechte gezondheidstoestand (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 11). Bovendien stelde u nooit eerder problemen ondervonden te hebben omwille uw deelname aan deze meetings (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 10-11). U verklaarde ook geen concrete aanwijzingen te hebben dat de autoriteiten u alsnog willen arresteren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8). U verwees verder weliswaar naar de arrestatie van Chakalian, de voorzitter van “United Javakh” en naar de problemen die sommige andere leden van de beweging ondervonden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 5, 10). Behalve dat u één keer geslagen werd door de politie nadat u enkele negatieve uitspraken gedaan had over de Georgische autoriteiten, stelde u echter uitdrukkelijk zelf nooit enige concrete problemen gekend te hebben omwille van uw lidmaatschap van “United Javakh” of uw activiteiten voor deze beweging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8-9). U haalde nog aan dat uw zoon Abraham die ook actief was voor “United Javakh” na zijn terugkeer uit de Russische Federatie gearresteerd werd door de politie. Officieel werd hij beschuldigd van illegaal wapenbezit en veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf, maar u meende dat zijn arrestatie rechtstreeks te maken had met zijn activiteiten voor “United Javakh” (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 9, 12). U verklaarde echter zelf geen concrete problemen gekend te hebben omwille van de problemen van uw zoon (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 10). Bovendien stelde u dat uw slechte gezondheidstoestand voor u de voornaamste reden was om uw land te verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 8). Met betrekking tot de door u aangehaalde arrestaties door de politie, verklaarde u dat deze te maken hadden met conflicten van interpersoonlijke aard en dat er geen enkel verband bestond met uw activiteiten voor “United Javakh” (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 13-14).

In verband met de arrestatie van uw zoon dient bovendien nog gewezen te worden op een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw echtgenote waardoor de geloofwaardigheid van uw beide verklaringen ondermijnd wordt. Zo verklaarde u dat u zich op het moment van de arrestatie van uw zoon nog in Georgië bevond. U verduidelijkte dat hij u daar thuis had opgebeld na zijn arrestatie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 9). Uw echtgenote stelde daarentegen dat jullie zoon pas gearresteerd werd nadat u reeds vertrokken was naar Armenië waar u een medische behandeling onderging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A.(...) R.(...), d.d. 15/02/2011, p. 5). Toen uw echtgenote met deze tegenstrijdigheid

geconfronteerd werd, bleef ze gewoon bij haar verklaringen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van A.(...) R.(...), d.d. 15/02/2011, p. 5) wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

De aannemelijkheid van uw beweerde ernstige vrees voor vervolging door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt verder ondermijnd door uw verklaring dat u na uw vertrek uit Georgië nog zeker een jaar in Armenië verbleven hebt waar u een medische behandeling onderging. U stelde dat uw verslechterde gezondheidstoestand en de ontoereikende medische zorgen daar de reden waren dat u Armenië verlaten hebt. U had namelijk vernomen dat u in België een betere medische behandeling kon krijgen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 2-3, 7, 12). Dergelijke verklaringen zijn echter een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeren als dusdanig de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging.

U verwees ook verschillende keren naar de algemene moeilijke situatie voor personen van Armeense origine in Georgië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 4, 8, 10-12). In verband hiermee haalde u aan dat u als eigenaar van een winkel regelmatig afgeperst werd door de politie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 10). De door u aangehaalde feiten zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Bovendien blijkt ook uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat er in Georgië en meerbepaald in de regio Samtskhe-Javakheti waarvan u afkomstig bent geen sprake is van een systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève van de etnisch Armeense bevolking.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten, met name uw Georgische identiteitskaart, uw militair boekje, en uw rijbewijs zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie, aangezien ze louter persoonsgegevens bevatten die hier niet in twijfel getrokken worden. Het medisch attest bevat enkel gegevens betreffende uw medische toestand, maar kan uw beweerde vervolgingsvrees niet staven.

Met betrekking tot de door u aangehaalde medische problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/02/2011, p. 7), kan er nog op gewezen worden dat deze problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen dan ook een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote, A.(...) R.(...) (O.V. nr. 6.505.174), die zich voor haar asielaanvraag baseerde op dezelfde asielmotieven als u, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

De door u voorgelegde documenten, met name uw Georgische identiteitskaart en uw militair boekje, zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie, aangezien ze louter persoonsgegevens bevatten die hier niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid, onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook van de materiële motiveringsplicht. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geheel ten onrechte geen geloof aan de waarachtigheid van verzoekers' relaas en het ingeroepen gebrek kan het asielrelaas geenszins ondermijnen. Niettegenstaande verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde niet met zekerheid te kunnen zeggen of hij door de autoriteiten werd gezocht naar aanleiding van zijn lidmaatschap van en activiteiten voor de beweging 'United Javakh', moet er wel worden opgemerkt dat verzoeker net voor zijn vertrek naar Armenië problemen heeft gekend met de Georgische politie. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft hierover tijdens het gehoor niets gevraagd. Aldus werden er geen vragen gesteld over de arrestatie en slagen van

verzoeker door de politie, noch over de concrete aanleiding daartoe. Nochtans was zulks één van de redenen van het vertrek van verzoekers uit Georgië. Ook de moeilijkheden die verzoekers aanhaalden omwille van hun Armeense origine in Georgië (afpersing door de politie) werden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgedaan als 'onvoldoende zwaarwichtig' om te kunnen spreken van vervolging. Hun antwoorden laten zien dat zij, zoals andere leden van de beweging 'United Javakh', schrik hadden om te worden opgesloten en valselijk beschuldigd te worden. Er is geen reden om aan hun relaas te twifelen.

Verzoekers voeren aan dat het feit dat zij naar Armenië zijn gevlucht net hun vrees voor de Georgische autoriteiten onderstreept. Dat verzoeker in Armenië een medische behandeling heeft ondergaan doet hieraan geen afbreuk. Het neergelegde medische attest toont de noodzaak van een medische behandeling aan, hetgeen hij niet in Armenië kan krijgen gelet op de ontoereikende medische zorgen zoals blijkt uit een document van Caritas International (Country Sheet Armenia, Update januari 2010).

Wat betreft de vastgestelde ongerijmdheid in hun verklaringen omtrent de plaats van arrestatie van hun zoon, menen verzoekers dat een dergelijke vergissing in hoofde van verzoeker geenszins tot gevolg kan hebben dat het relaas zonder meer wordt verworpen.

2.1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de asielaanvragen van verzoekers op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen steunt. Zo stelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoeker er niet in geslaagd is om zijn beweerde vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap en activiteiten voor de beweging "United Javakh" aannemelijk te maken. Deze vaststelling is gebaseerd op verzoekers verklaringen nooit problemen te hebben ondervonden omwille van zijn deelname aan meetings of louter omwille van zijn lidmaatschap van "United Javakh" en op het feit dat verzoeker geen concrete aanwijzingen heeft dat de autoriteiten hem alsnog willen arresteren. Verzoekers onthouden zich van ieder verweer wat bovenstaande vaststellingen betreft, waardoor deze dan ook onverminderd gehandhaafd blijven.

De stelling van verzoekers dat de arrestatie en slagen van verzoeker door de politie één van de redenen van hun vertrek uit Georgië was, dient te worden genuanceerd. Verzoeker gaf immers zelf aan dat zijn slechte gezondheidstoestand de voornaamste reden voor zijn vertrek uit Georgië was, alsook dat hij zijn geboorteland verlaten heeft omwille van zijn vrees voor vervolging omwille van zijn lidmaatschap en activiteiten voor de beweging 'United Javakh'. Bovendien, zelfs al zouden de arrestatie en slagen van verzoeker eveneens aan de basis liggen van het vertrek van verzoekers uit hun land van herkomst, dan nog beperken verzoekers zich tot loutere beweringen waar zij stellen dat verweerder tijdens het gehoor niets heeft gevraagd over deze feiten, noch over de concrete aanleiding daartoe. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker wel degelijk de kans heeft gekregen deze feiten uiteen te zetten en de commissaris-generaal heeft bij de beoordeling van het asielrelaas van verzoekers rekening gehouden met alle door verzoekers aangebrachte feiten en elementen, zo ook met het feit dat verzoeker net voor zijn vertrek geslagen werd door de politie, met het feit dat hij eerder gearresteerd werd en met de moeilijkheden die verzoekers aanhaalden omwille van hun Armeense origine in Georgië.

Aangaande de arrestaties door de politie merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op dat, zoals blijkt uit de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor, deze verband hielden met conflicten van interpersoonlijke aard en geen uitstaans hadden met zijn vrees gearresteerd te worden omwille van zijn activiteiten voor 'United Javakh'. Wat de moeilijkheden betreft die verzoekers aanhaalden omwille van hun Armeense origine in Georgië, namelijk het feit dat verzoeker als eigenaar van een winkel regelmatig afgeperst werd door de politie, heeft de commissaris-generaal op goede gronden gesteld dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag). Bovendien blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier werd gevoegd dat er in Georgië, en meer bepaald in de regio Samtskhe-Javakheti waarvan verzoeker afkomstig is, geen sprake is van een systematische en persoonlijke vervolging van de etnisch Armeense bevolking in de zin van het Vluchtelingenverdrag (stuk 18, Antwoorddocument CEDOCA GEO 2010-042). Het feit dat verzoeker éénmalig geslagen werd door de politie omwille van het uiten van kritiek op de autoriteiten kan evenmin gelijkgesteld worden aan vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Met toepassing van artikel 48/3, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag immers (a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een ernstige schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen

als omschreven in punt a). Bovenstaande concrete vaststellingen zijn duidelijk opgenomen in de bestreden beslissingen zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat de commissaris-generaal de problemen van verzoeker niet in overweging zou hebben genomen.

Het argument dat zij, zoals andere leden van de beweging 'United Javakh' schrik hadden om te worden opgesloten en valselijk beschuldigd te worden en dat er geen reden is om aan hun relaas te twifelen, is niet bij machte de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen te doen wankelen en in hun hoofde anderszins te doen besluiten.

De geloofwaardigheid van verzoekers wordt verder ondergraven door hun tegenstrijdige verklaringen in verband met de arrestatie van hun zoon. Het argument dat verzoeker zich vergist zou hebben, bevestigt slechts de tegenstrijdigheid van hun verklaringen, maar kan deze niet verschonen. Bovendien ondermijnt de vaststelling dat het vertrek van verzoekers uit hun land van herkomst voornamelijk is ingegeven door de slechte gezondheidstoestand van verzoeker wel degelijk hun vrees voor vervolging omwille van de activiteiten van verzoeker voor de beweging 'United Javakh' op ernstige wijze. Het feit dat verzoekers bovendien gedurende één jaar in Armenië verblijven en Armenië verlaten wegens de verslechterde gezondheidstoestand van verzoeker en de ontoereikende medische zorgen om vervolgens naar België te komen waar verzoeker een betere medische behandeling kon krijgen, is wel degelijk een duidelijke indicatie dat het verkrijgen van internationale bescherming geenszins een prioriteit was voor verzoekers, wat bijgevolg de ernst van hun beweerd vrees voor vervolging relativeert. De door verzoeker aangevoerde gezondheidsproblemen zijn overigens vreemd aan de vervolgingsgronden opgenomen in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Het is bovendien het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande weerleggen verzoekers de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen die allen steun vinden in het administratieve dossier, niet. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.1.3. De beslissingen staan geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze zijn gebaseerd. Verzoekers tonen niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekers voeren in een tweede middel een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers zijn gevlucht omwille van een reëel risico op ernstige schade en dienen derhalve bescherming te krijgen zoals voorzien in artikel 48/5 van de vreemdelingenwet gelet op de onmenselijke behandeling in hun land van herkomst. Verzoekers werden geconfronteerd met de Georgische politie (arrestatie en afpersing), zodat zij de bescherming van hun land van herkomst niet kunnen inroepen.

2.2.2. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt dat verzoekers hun vrees voor vervolging omwille van verzoekers activiteiten voor de 'United Javakh' niet aannemelijk hebben gemaakt gezien verzoeker geen concrete en objectieve elementen heeft aangebracht die deze vrees ondersteunen. Voor zover verzoekers zich voor hun verzoek om subsidiaire bescherming eveneens steunen op deze elementen kan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet evenmin worden vastgesteld. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door de Staat, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Verzoekers tonen niet aan dat zij voor het vermeend overschrijdend gedrag van de politiediensten zich niet tot andere instanties zouden kunnen wenden of dat hen *ipso facto* de toegang zou worden geweigerd. De arrestatie van verzoeker naar aanleiding van gemeenrechtelijke feiten kan evenmin gelijkgesteld worden aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zoals bedoeld in artikel

48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Voor zover verzoeker zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroept op zijn ziekte, dient de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te worden bijgetreden waar hij opwerpt dat, verzoeker zich voor de beoordeling van zijn medische problemen van de geëigende procedure dient te bedienen, i.e. de procedure op grond van artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchtelingen in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER